

Regeringen vil fortsat støtte De Forenede Nationers bestræbelser på en afvikling af tilbageværende kolonitilstande, ligesom den vil deltage aktivt i arbejdet for en løsning af problemerne i det sydlige Afrika i overensstemmelse med befolkningsflertallets ønsker.

Danmarks sikkerhedspolitik er uændret. Under de drøftelser, der for tiden foregår i NATO om ajourføring af alliancens politiske målsætning, er det fra alle sider accepteret, at NATO-alliancen til stadighed må tilpasse sig den storpolitiske udvikling og yde sit selvstændige bidrag til fremme af den internationale forståelse.

Den bebudede redegørelse for Danmarks sikkerhedspolitik fra 1948-49 til begyndelsen af 1966 vil foreligge inden længe og vil snarest blive fulgt op med en supplerende redegørelse for den seneste udvikling inden for NATO frem til slutningen af indeværende år. Det er regeringens håb, at offentliggørelsen af dette omfattende materiale vil bidrage til at skabe et bredere grundlag for den løbende debat om vore sikkerhedspolitiske problemer.

Regeringen har fra første færd taget klar afstand fra det militære kup i Grækenland og givet udtryk for håbet om, at de nuværende tilstande må blive af kort varighed, således at de mange politiske fanger må blive frigivet, og at Grækenland snarest må vende tilbage til frie og demokratiske forhold.

Regeringen følger til stadighed situationen, og Danmark, Norge og Sverige har i fællesskab indgivet klage over Grækenland til den europæiske kommission for menneskerettigheder under Europarådet.

I fortsættelse af den iværksatte rationalisering af det danske forsvar er det regeringens hensigt at nedsætte et udvalg med den opgave at belyse mulighederne for en samling af de militære værn i et enhedsværn.

Formålet hermed er at søge opnået en yderligere forenkling af forswarets organisation og virksomhed og dermed den bedst mulige udnyttelse af forswarets ressourcer. I øvrigt følger regeringen opmærksomt afspændingstendenserne i Europa og er indstillet på at afpasse vor forsvarsindsats til denne udvikling under fortsat hensyntagen til vore sikkerhedspolitiske interesser.

Den europæiske markedssituation er atter sat i bevægelse. Den 11. maj i år søgte Storbritannien, Irland og Danmark på samme dag nye forhandlinger om medlemskab i De europæiske Fællesskaber. Senere har Norge gjort det samme, ligesom Sverige har søgt forhandlinger med fællesmarkedet. Østrig har for længst indledt forhandlinger om en form for tilslutning.

Regeringen lægger stor vægt på, at Danmark kan forhandle parallelt med Storbritannien og indtræde samtidig med dette land i De europæiske Fællesskaber. Der må samtidig lægges vægt på, at den toldfrihed for industrivarer, der er opnået mellem de nordiske lande, ikke mistes, og at der for alle de nordiske lande kan opnås tilfredsstillende løsninger. Kun en bred europæisk løsning tilfredsstillende Danmarks handelspolitiske behov og ønske om aktivt at tage del i det fremtidige Europas tilblivelse.

Fællesmarkedets organer behandler nu den danske anmodning om medlemskab, og det er regeringens håb, at forhandlinger herom hurtigt vil kunne påbegyndes. Den politiske usikkerhed, der hersker omkring disse forhandlinger og deres varighed, burde efter dansk opfattelse kunne fjernes.

Der er enighed mellem de nordiske lande om at holde sig i nær kontakt med hinanden om markedsudviklingen. Forhandlingerne i Nordisk Råd herom og resultaterne af det nordiske samarbejde under Kennedytoldforhandlingerne opmuntrer hertil.